

Vážení spoluobčania, sviatok všetkých svätých spolu s dňom, venovaným pamiatke zosnulých na začiatku novembra nás núti k zamysleniu nad pomínutelnosťou života. Čas „dušičiek“ nás vždy predurčuje k tomu, že sa snažíme byť lepšími, zodpovednejšími voči sebe i blízkym. Naše cintoríny opäť raz rozkvitnú stovkami, či tisíckami svetiel a my ponorení do spomienok a modlitieb nachádzame na cintorínoch oázu pokoja a zmiernosti. Čo však v iné, všedné dni? Obec každoročne vynaloží nemalé prostriedky na správu cintorínov avšak aj mnoho síl na zachovanie jeho dôstojnosti a piety. Snažili sme sa počas celého roka zabezpečiť riadnu údržbu zelene, chodníkov, oplotenia. Bujná tohtoročná vegetácia nás prinútila vykonať tri kosby. Za pomoci pracovníkov malej obecnej služby sa nám podarilo vykonať rozsiahlejšiu údržbu Kaštieľského cintorína, oplotenie, ako aj vymalovať kaplnku Panny Márie. Zabezpečili sme ku vstupom do cintorína k hlavným bránam špeciálne kontajnery na obaly z náhrobných sviečok, pretože voľne odhodené spôsobovali nemalé problémy pri kosení okolo hrobov. Za múr starého cintorína bol umiestnený jeden veľkoobjemový kontajner za pomoci Agrodružstva Spišský Štiavnik na zhromažďovanie suchých vencov, kytíc, ako aj bioodpad z hrobov. Ved' tieto miesta by mali byť pre všetkých občanov posvätné. No žiaľ nie všetky a nie pre všetkých. Napriek všetkým týmto snahám z našej strany chcela by som prostredníctvom tohto príhovoru vyburcovať občanov, aby neboli ľahostajní voči vandalizmu, s ktorým sa na našich cintorínoch stretávame skoro denne. Treba vychovávať najmä rómsku mládež k etike, úcte k človeku aj po jeho smrti, aby si vážili a chránili, čo je naše spoločné. Apelujem týmto hlavne na rodičov rómskych detí, učiteľov, vychovávateľov. Naš správca cintorína predsa nemôže na cintoríne aj nocovať. Ten má na starosti okrem údržby, stráženia aj počítačové techniku, kde máme presný plán hrobov aj s menami zosnulých, vedie evidenciu poplatníkov za hroby, vykonáva správu domu smútku,

(pokračovanie na strane 2)

Obecný spravodajca

číslo: 4/2005

Štvrtročník občanov Spišského Štiavnik

Z Obecného zastupiteľstva

Obecné zastupiteľstvo sa zišlo 13 júla 2005 na svojom šiestom zasadnutí. Starostka obce p. Kleinová zasadanie otvorila a privítala poslancov a hostí. Zároveň oboznámila prítomných s programom, ktorý bol schválený podľa návrhu. Za navrhovateľov a overovateľov zápisnice boli schválení Ing. Iveta Martinková a Ing. Milan Maliňák. Kontrolu uznesení vykonal p. Jaroslav Budinský. OZ zobralo na vedomie vyhodnotenie výchovno vzdelávacieho procesu v mimoškolských aktivitách v školskom roku 2004/2005 v ZŠ a MŠ. Schválilo návrh VZN o nakladaní s komunálnym odpadom a drobnými stavebnými odpadmi, tiež schválilo vstup obce do neziskovej organizácie, ktorá bude mať sídlo v priestoroch bývalej budovy Kongregácie služobníc Ducha Svätého. Do správnej rady neziskovej organizácie delegovali p. Oľgu Martinkovú. OZ zobralo na vedomie rozpočet Príspevkovej organizácie Práca-služba Spišský Štiavnik a správu kontrolóra obce o vykonanej kontrole. Mgr. Vojtech Knappek, komunitný sociálny pracovník informoval OZ o spolupráci so Základnou školou v Spišskom Štiavniku. P. Lavříková Marta vykonala poučenie poslancov OZ o právach a povinnostiach ustanovených Zákonom 428/2002 Z.z.

27. júla 2005 sa zišlo Obecné zastupiteľstvo na mimoriadnom zasadnutí. Zasadanie otvorila starostka obce p. Mária Kleinová. Po schválení zapisovateľa a overovateľov zápisnice OZ prehodnotilo znalecký posudok bývalého Misijného domu v Spišskom Štiavniku súp. č. 202 na parcele č. 498, zastavané plochy a nádvorie parc. č. 4293/4 záhrady a nádvorie v k. ú. Spišský Štiavnik, ktorého majiteľom je Rímskokatolícka cirkev, Biskupstvo Spišské Podhradie, za účelom odkúpenia nehnuteľnosti. OZ súhlasilo s kúpou domu za 3 900 000,- Sk Doporučilo starostke

obce vstúpiť do jednaní s majiteľom - Rímskokatolícka cirkev, Biskupstvo Spišské Podhradie pri vypracovaní kúpnej zmluvy a zabezpečiť všetky kroky k vybaveniu úveru a prefinancovaniu kúpnej zmluvy. OZ súhlasilo z dôvodu časovej tiesne s výberom dodávateľa pre realizáciu križovatky ciest č. III/018157 a III/018158 rokovacím konaním bez zverejnenia v zmysle § 66 a 67 Zákona o verejnom obstarávaní. Na základe doporučenia stavebného dozoru p. Ing. Martina Mravu a starostky obce bude na rokovania prizvaná len firma SPOJSTAV s. r. o. Spišská Nová Ves. OZ súhlasilo so živičnou úpravou časti štátnej cesty 018158 na ulici Priechnej a úpravu autobusovej zastávky pred bytovkami na ulici Priechnej. Zároveň starostka obce informovala poslancov, že po predbežnej konzultácii s Cestnými stavbami celá akcia by mala stáť cca 400.000,- Sk (bez DPH).

Na ôsmom zasadnutí sa zišli poslanci 14. septembra 2005. Po otvorení a oboznámení poslancov s programom vykonal kontrolu uznesení pán Jaroslav Budinský. OZ zobralo na vedomie rozbor hospodárenia za I. polrok 2005 a správu kontrolóra obce k rozboru hospodárenia. OZ doporučilo starostke obce prijať účinné opatrenia k návrhu zmien k rozpočtu v zmysle správy kontrolóra obce. Zmeny budú prehodnotené na ďalšom zasadnutí OZ po III. štvrtroku 2005. Zastupiteľstvo schválilo vytvorenie webovej stránky Obce Spišský Štiavnik, ktorú navrhol a predviedol p. Maroš Javorský. Tiež schválili sumu 400.000,- Sk v roku 2006 na projekt vysielateľa pre zlepšenie príjmu televízneho vysielania deviatich programov a internetu v obci. OZ schválilo finančný príspevok pre TJ Spišský Štiavnik vo výške 27.000,- Sk na činnosť do 31. 12. 2005. Nesúhlasili s poskytnutím finančnej pôžičky pre p. Miroslava Ščuku.

za právnosť výpisu: Rákociová Oľga

(dokončenie zo strany 1)

do výstavby ktorého sme vložili tiež nemalé finančné prostriedky a prácu nás všetkých. No nedá sa všetko zhodiť len na adresu Rómov, ktorí tu žijú v bezprostrednej blízkosti, aj keď ich teda vôbec nechcem obhajovať. Možno ste si všimli na bránach cintorínov posledný oznam pre verejnosť: Vážení pozostali, nakoľko sme sa nestretli s pochopením z Vašej strany a museli sme odovzdať nádoby na obaly z náhrobných sviečok, prosíme Vás, aby ste si obaly z náhrobných sviečok odnášali z hrobov Vašich pozostalých domov. Veľkoobjemový kontajner na biologický odpad (kvety, vence, burinu ap.) je k dispozícii za múrikom dolného cintorína smerom k rieke Hornád.

Veríme, že našu snahu udržať cintorín v stave aký mu prináleží pochopíte a nebudeme mať v cintoríne smetisko.“

Naozaj niet k tomu čo dodať, keď sme pri každom odvoze kontajnerov určených na obaly z náhrobných sviečok zistili, že sú plné hocičoho iného, len nie obalov. Pritom kontajner určený na bioodpad ostáva pod múrikom stále prázdny. Alebo si naozaj myslíte, že pri vstupe do najdostojnejšieho miesta v dedine má byť umiestnený jeden obrovský kontajner plný suchých vencov, kytíc, bioodpadu z hrobov a to si ani neviete predstaviť, čo bude ešte okolo neho.

A tak teraz v dňoch, keď sú naše cintoríny neobyčajne krásne, treba si uvedomiť, že sú aj neobyčajne zraniteľné. A cintorín, či hrob je také citlivé miesto, že je lepšie tomu zabrániť.

Na záver mi dovoľte vyjadriť skromné presvedčenie, že naše novovybudované námestie, resp. kruhový objazd sa Vám všetkým páči a že prispeje k zvýšeniu bezpečnosti na našich skoro nových cestách. Ostáva tiež len na nás, aký poriadok a čistotu si tu dokážeme udržiavať. Veľmi rada som privítala názor, že by sme mali naše námestie pomenovať a to na „Mariánske námestie“, keďže náš kostol je zasvätený narodeniu Panny Márie. Rada privítam ďalšie názory a pripomienky buď prostredníctvom našej novozriadenej webovkej stránky www.spisskystiavnik.sk, ktorú Vám doporučujem k nahliadnutiu, ale aj písomne, alebo osobným rozhovorom a už teraz sa teším na Vašu návštevu u nás na obecnom úrade, kde sa stretneme pri volebných urnách v sobotu 26. novembra 2005 na voľbách župana a poslancov regionálnej samosprávy Prešovského samosprávneho kraja. I keď viem, že z politickej scény posledného obdobia nám občas behajú zimomriavky a že sa k politike stavíme skôr s apatiou, ako s presvedčením, že Slovensko napreduje, ale uvedomme si, že máme tu opäť možnosť zasiahnuť aspoň trochu do politiky nášho samosprávneho kraja, ktorá by mala byť k samospráve a občanovi najbližšia. Preto som sa rozhodla prijať kandidatúru na poslankyňu Prešovského samosprávneho kraja a bola by som veľmi rada, ak by ste ma v tomto rozhodnutí podporili. Veľmi by som chcela pokračovať v začatých aktivitách pre hospodársky, kultúrny i spoločenský rozvoj našej obce a vidím, že bez zapojenia sa do štruktúr vo vyššom územnom celku sa vieme iba ťažko dostať k potrebným finančným zdrojom. Za prejavenu dôveru Vám vopred ďakujem..

Mária Kleinová
starostka obce

PÁCHATEĽ NEZNÁMY?

Naša mládež v dobrej nálade a za hlasného povzbudzovania si krátila víkend rozbíjaním vývesných tabúľ na autobusovej zastávke. Poslúžili jej k tomu uskladnené betónové tvárnice, ktorými sa dláždia verejné priestory v strede obce. Škoda tak bola dvojnásobná. Rozbité sklá a zničené a odcudzené tvárnice. Prostredníctvom vývesných tabúľ oznamujeme občanom čerstvé správy, informácie a zaujímavosti z obce a najbližšieho okolia. Služí to nám všetkým. Preto by sme sa mali všetci podieľať na tom, aby prostredie v ktorom žijeme bolo kultúrne a príjemné. To nás charakterizuje aj pred návštevníkmi. Priznám sa, že som zmeravela pri pohľade na vytľčené sklá. Snažila sa nájsť zmysel takého konania. Mladí ľudia si takto povzbudzujú svoje sebavedomie? Cítia sa silní? Alebo im absolútne chýba zmysel pre poriadok, vzťah ku svojej rodnej obci a spoločnému majetku? Nebolo mi súdené tieto výtržnosti pochopiť. V tomto prípade absentuje akákoľvek logika. Nechýba však jedna dôležitá skutočnosť. Schopnosť nás všetkých akceptovať realitu. A radšej rezignujeme ako by sme mali určiť páchatela, aby sme sa nedostali do konfliktnnej situácie. Tak sa radšej potýkame s problémami a odsúvame riešenie do neznáma.

(ra)

KRÁTKO

Jesenné prázdniny si školáci užijú od 28. októbra (piatok) do 1. novembra. Vyučovanie sa začne v stredu 2. novembra. **Vianočné prázdniny** sú naplánované od 23. decembra do 2. januára 2006. **Jarné prázdniny** pre prešovský kraj budú od 27. februára do 3. marca a veľkonočné od 13. do 18. apríla 2006.

Redakčná rada vyhlasuje súťaž o najkrajšiu vianočnú výzdobu v triedach našich škôl. Vyhodnotenie s fotografiami zverejníme v prvom čísle Obecného spravodajcu roku 2006.

Oznamujeme občanom, že sme zriadili internetovú stránku, jej adresa je www.spisskystiavnik.sk

Spomíname...

SPOLOČENSKÁ KRONIKA

VIII. štvrťroku 2005

Novorodenci v Sp. Štiavniku:

- ⊙ Sedmáková Magdaléna
- ⊙ Sedmáková Katarína
- ⊙ Pačan Kristián
- ⊙ Paulis Rastislav
- ⊙ Pačanová Ivana
- ⊙ Pačaj Sebastián
- ⊙ Polhoš Rastislav
- ⊙ Kroščen Marek
- ⊙ Lapšanský Dominik
- ⊙ Lacková Dominika
- ⊙ Pačajová Norma

Vítame ich medzi nami

Blahoželáme jubilantom:

60 rokov

- ♥ Martinková Rozália, Kláštorhá 223
- ♥ Neubeller Jozef, Hlavná 360

65 rokov

- ♥ Dr. Mikula Michal, Hlavná 405
- ♥ Slivková Anna, Priečna 293

70 rokov

- ♥ Dolák Michal, Kvetná 78
- ♥ Semková Petronela, Priečna 267

75 rokov

- ♥ Ivan Pavol, Priečna 299
- ♥ Kostolník Ján, Hlavná 352

80 rokov

- ♥ Modriková Mária, Mlynská 146
- ♥ Rákociová Katarína, Hlavná 332
- ♥ Špinerová Mária, Priečna 298

95 rokov

- ♥ Hudzík Martin, Mlynská 138

Prajeme im pevné zdravie

Na večný odpočinok sme odprevadili:

- † Jaroš Pavol
- † Pačaj Jaroslav

K trvalému pobytu sa prihlásilo 5 občanov. Odstaňovali sa traja občania.

9. decembra toho roku uplynie 95 rokov, čo sa v našej obci narodili dvaja kňazi. Vdp. Jozef Noga a vdp. Ján Slivka. Ľudovú školu navštevovali v rodnej obci, štyri triedy gymnázia v Spišskej Novej Vsi, piaty a šiesty ročník gymnázia absolvovali na Cirkevnom gymnáziu v Levoči. Po sexte – šiestej triede gymnázia boli nútení zarobiť si na ďalšie štúdium. Jozef Noga bol jeden rok učiteľom vo Vernári a Ján

vdp. Ján Slivka

Slivka učiteľom a organistom v Liptovskej Tepličke. Po roku pokračovali v štúdiu a obaja maturovali na Gymnáziu v Banskej Bystrici. Po maturite sa prihlásili do banskobystrického seminára, kde boli aj vysvätení za kňazov. Slávnostné primície mali 31. októbra 1937 v našom farskom kostole na radosť všetkých rodákov. Po vysviacke sa ich cesty rozišli. Jozef bol kaplánom v Detve, Prievidzi, Novej Bani, Oslanoch a od roku 1943 farárom v Ulmanke pri Banskej Bystrici, kde prežil koniec vojny a SNP.

Po roku 1948 politický režim začal vyvíjať nátlak na Cirkev, hlavne na biskupov, kňazov a rehoľníkov. Do každého kraja a okresu boli dosadení cirkevní tajomníci, ktorých úlohou bolo v duchu materialistickej ideológie dozerať na činnosť kňazov s konečným cieľom zlikvidovať náboženstvo. Cirkevní tajomníci kontrolovali činnosť biskupov a kňazov. Bez ich súhlasu nemohli kňazi účinkovať vo svojich farnostiach, slúžiť sväté omše, spovedať atď. Často navštevovali fary. Ak ich niektorý kňaz neprijal, alebo neposlúchol, dostal sa do väzenia, do pracovných táborov, alebo mu vzali štátny súhlas, aby nemohol vykonávať kňazskú službu. Kňazi, ktorí zostali, žili stále pod psychickým napätím. Mnohí doplatili na to svojím zdravím alebo životom. Aj vdp. Jozef Noga náhle zomiera na fare v Ulmanke 27.12.1953 ako 43 ročný.

Vdp. Ján Slivka bol kaplánom v Krupine, v Novej Bani, odkiaľ bol Biskupským úradom vyslaný do Rakúska k slovenským robotníkom. Po návrate bol krátky čas kaplánom v Turčianskom Petre a vo Vrútkach. V roku 1943 sa stal správcom fary v Turanoch a od roku 1947 v Hronci. Pretože prečítal a riadil sa

Pastierskym listom biskupov Československa, v ktorom vyzýval veriacich k vernosti Cirkvi a sv. Otcovi a upozorňoval, aby neverili marxistickej proticirkevnej propagande, roku 1949 bol obžalovaný z trestného činu velezrady, uväznený a v apríli 1950 bol bratislavským štátnym súdom odsúdený na sedem a pol rokov väzenia. Domov do rodnej obce sa vrátil v roku 1957 s podlomeným zdravím. Býval

Vdp. Jozef Noga

v rodnom dome u svojho brata Jozefa na Rýnku, teraz ulica Priečna č. 258. Po zotavení pracoval v Okresnom podniku v Poprade ako pomocná sila. Po roku dostal štátny súhlas, aby mohol vykonávať duchovnú správu v Charitnom domove v Slovenskej Lupči, kde boli sústredené staršie rehoľné sestričky. Odtiaľ bol vymenovaný Biskupským úradom so súhlasom štátneho úradu pre cirkevné

záležitosti za správcu fary vo Zvolenskej Slatine. V januári 1960 bol znova obžalovaný, uväznený a odsúdený na tri a pol roka väzenia. Dôvod: že snúbencom pri náuke povedal, aby si nemysleli, že sobáš uzatvorený na MNV je pred Pánom Bohom platný, že rodičom pred krstom povedal, aby k menu dieťaťa dali aj kresťanské meno a že v kázni v Slovenskej Lupči povedal rehoľným sestrám, že štát im krivdil, keď ich vyviezli z pôvodných kláštorov. Z väzenia ešte v roku 1960 ho vyslobodila amnestia prezidenta republiky. Vrátil sa znova domov. Pracoval v popradskej tehelni ako upratovač, potom znova v Okresnom stavebnom podniku v Poprade ako skladník. Roku 1966 dostal povolenie vykonávať kňazskú službu. Bol farárom vo Vyhniciach. Po roku 1968 bol rehabilitovaný a Biskupským úradom vymenovaný za čestného dekana. Stal sa správcom fary v Pohronskej Polhore a v roku 1970 v Nitrianskom Pravne, kde pracoval až do dôchodku. Na dôchodok sa vrátil znova do rodnej obce. Býval u svoje sestry Márii Javorskej na Vyšnom konci, teraz Mlynská ulica č. 136. Susední Vydričania, ktorí nemali kňaza, vymohli mu na Okresnom súde, že skoro dva roky, dokiaľ mu to jeho zdravotný stav dovolil, mohol účinkovať v ich farnosti. Po zhoršení zdravotného stavu odchádza do kňazského Charitného domu v Pezinku, kde zomiera 3. novembra 1989, dva týždne pred pádom režimu, ktorý mu spôsobil toľko utrpenia.

Obaja kňazi sú pochovaní na našom cintoríne. Spomeňme si na nich, keď pôjdeme okolo ich hrobov.

vdp. Marcel Martinko

Kto je diskriminovaný...

Diskriminácia. Slovo, ktoré je v našej spoločnosti v poslednej dobe skloňované čoraz častejšie. Nie je však úplne isté, či každý, kto toto slovíčko používa aj vie, o čom presne hovorí. Pozrime sa teda do slovníka cudzích slov. Slovo „diskriminácia“ je pojem, ktorý zahŕňa také aktivity, procesy alebo prax, ktoré príslušníkom určitej sociálnej skupiny alebo kategórie upierajú rovnaké zaobchádzanie alebo ich znevýhodňujú. Existuje diskriminácia na základe rodu, resp. pohlavia, rasy, veku, sexuálnej orientácie, náboženstvá, handicapu, alebo zdravotného stavu a odráža stereotypné presvedčanie o rozdieloch medzi sociálnymi skupinami. Môže ísť o priamu diskrimináciu (ako napr. zneužívanie, obťažovanie alebo pokusy segregácie sociálnej skupiny), alebo o nepriamu diskrimináciu, kde sa podmienky a požiadavky aplikujú rovnako, ale pre určitú sociálnu skupinu majú nerovnaké dôsledky a výsledky. Žijeme v obci, kde sa pojem „diskriminácia“ objavuje každodenne a to hlavne v úradoch, školách, v obchode i na iných miestach, kde sa stretávajú Rómovia a majoritná časť obyvateľov obce. Plné ústa „diskriminácie“ majú hlavne Rómovia. O pochopení významu a obsahu tohto výrazu z ich strany môžeme často polemizovať. Ak by to tak nebolo, určite by rodičia detí nekričali učiteľom, že ich „inkriminujú“, čo je významovo úplne iné slovo. Ale prestaňme sa hrať so slovíčkami a pozrime sa bližšie, kto koho diskriminuje. Pracujem v škole, preto mi je toto prostredie najbližšie. Každodenne riešime prípady útokov rómskych detí na deti ostatných obyvateľov obce. Rómski žiaci nám vyskakujú z okien na prízemí, lebo ich to jednoducho baví. Steny tried, ktoré boli vymalované cez letné prázdniny im slúžia ako vynikajúca plocha pre ich „avangardné“ obrazy, alebo len tak, ako priestor, kde je možné vytriefť si ruky v prípade, že ich majú zašpinené. Keď dizajnér vymýšľal školskú lavicu, určite ho nenapadlo, že tento kus školského nábytku nebude slúžiť na svoj určený účel, ale budú to bicie nástroje, plocha na vyznanie lásky, prípadne na vykladanie nôh. A takto by som mohla pokračovať ďalej. V prípade, že tieto priestupky riešime, prídu rodičia rómskych žiakov a okrem kriku a nadávok sa učiteľom ušli už aj fyzické útoky. Ak pohrozíme, že privoláme políciu, odpoveďou nám je to, že veď predsa na nás nôž nikto nevytiahol, ani na nás nepoužil fyzickú silu!!! Krik a vyhrážanie sa na ulici alebo dokonca na našich súkromných pozemkoch, kde si prídu značne podgurážení s učiteľom vyriešiť nejaký problém, tiež nie je u nás žiadnou raritou. Kto je tu teda diskriminovaný??? Určite si všetci spomíname na čas rabovačiek Rómov z východu Slovenska. Vtedy pán minister Kaník prišiel na „geniálnu“ myšlienku, že zavedieme v školách obedu pre žiakov v hmotnej núdzi. Problémy, ktoré z toho vyplývajú pre každú školu sú nemalé. Nie je dostatok kuchynského riadu. Nie je kapacitne dostatočný priestor na toto stravovanie. Ale všetky tieto problémy sme vyriešili. Každý mesiac pracne vyberáme zo zoznamu detí, ktoré sa narodili pred týždňom až po deti, ktoré už dávno skončili povinnú školskú dochádzku, žiakov našej školy, ktorí budú v danom mesiaci dostávať obedu. Pri byrokracii v našom štáte si vie každý predstaviť koľko papierovania a vybavovania to obnáša. V podstate sa učiteľ šmahom ruky zmenil na sociálneho

pracovníka. A čo za to dostaneme? Snáď len nadávky, ako je možné, že ich dieťa nie je poberateľom obedov a obvinenia, že sme za každého dostali 5.000,- Sk. Nebolo by to síce zlé, aj tie nadávky by sme za takúto sumu určite lepšie znášali, ale nie je to žiaľ pravda. Táto naša práca je odmeňovaná vatikánskou menou – Pán Boh zaplatí! Často ani tou. Žiaci v hmotnej núdzi majú nárok na obedu (za každý obed platia 3,- Sk). Okrem toho majú nárok na školské pomôcky v hodnote 1.000,- Sk na jeden školský rok. Nielen Rómovia sú v hmotnej núdzi. Aj občania majoritnej časti majú tieto problémy. Ale musím povedať, že sa mi ešte nestalo, aby rodič nerómskeho žiaka, ktorý je v hmotnej núdzi nekúpil svojmu dieťaťu učebné pomôcky, úbor na telesnú výchovu, či nedal svojmu dieťaťu desiatu. Rómskych rodičov v hmotnej núdzi to ani nenapadne. Veď nech sa o nich postará štát. A tak sme celý september riešili problémy, že 97 žiakov Rómov chodilo do školy ako na výlet. Bez ceruzky, bez zošita, bez pera. Veď načo by im aj v škole takého „nepotrebné“ veci boli? A znovu sa pýtam. Kto je tu diskriminovaný? Okrem obedov a učebných pomôcok dostávajú žiaci v hmotnej núdzi aj prospechové štipendium. Z 19 žiakov, ktorí spĺňajú podmienky získania štipendia poznám len dvoch žiakov, ktorí si to naozaj zaslúžia. Žiaľ ani táto výnimka nepotvrďuje pravidlo, pretože sú to deti majoritnej časti spoločnosti. Stačí ak si žiak opraví priemer na vysvedčení o 0,5 a získava každý mesiac 200,- Sk. V praxi to znamená, že ak mal žiak na polročnom vysvedčení tri nedostatočné, na konci školského roku mu stačí opraviť si jednu nedostatočnú na dostatočnú a bingo! – stály príjem v podobe štipendia na jeden polrok je na svete. Pýtam sa. Kto je tu diskriminovaný? Podľa mňa sú to žiaci, ktorí prinesú našej spoločnosti v budúcnosti prospech. Sú to tí, ktorí budú vytvárať hodnoty. Ale týmto žiakom štát nedá nič. Ani štipendium, ani pomôcky, ani obedu, ba na konci školského roka, keď chce škola odmeniť takého žiaka zakúpi knihu z fondu rodičovského združenia. Teda v konečnom dôsledku si tú knihu rodičia v určitej miere zakúpili sami. Čo z toho vyplýva? Mne z toho jednoznačne vychádza, že štát neinvestuje do vzdelania, ale vyhadzuje nemalé finančné prostriedky do „čiernej diery“, z ktorej je návratnosť vynaložených prostriedkov mizivá. O diskriminácii v autobusoch, kde sa hlavne v čase sociálnych dávok nedá dýchať, alebo o diskriminácii v úradoch, kde vzdelaného človeka pošle úradníčka päťkrát za dvere s tým, že mu v papieroch ešte niečo chýba a Rómovi to vypíše sama, lebo je „chudáčik“ analfabetom, tu písať nebudem. S touto skutočnosťou ste už určite prišli do styku aj vy. Aj v našej obci sa to priam hemží rečami o údajnej diskriminácii. Dokonca sa problematikou zaoberal aj úrad vlády a na obecnom úrade prebehli kontroly zamerané na tento jav. Ich zistenie? Žiadne prejavy diskriminácie v obci nenašli a sťažovateľ sa musel písomne ospravedlniť za svoje obvinenia. Nechcem hádzať všetkých Rómov do jedného vreca. Poznám aj slušných rómskych občanov. Nechcem ani vnašať nenávisť a nepokoj do už aj tak krehkých vzťahov občanov našej obce. Chcem, aby sme si všetci uvedomili, že ak chceme spolu žiť, musíme sa o to aj snažiť. Každý si musí uvedomiť, že nemôže stále len naťahovať ruku, ale aj priložiť ruku k spoločnému dielu. Že každý občan má nielen práva, ale aj povinnosti.

Mária Martinková

Prevádzková budova pri lesnej škôlke

V mesiaci júl 2003 navštívili zástupcovia firmy PREMIER CONSULTING s.r.o. Komárno Urbariát Spišský Štiavnik za účelom oboznámenia a ponuky možnosti čerpania finančnej dotácie z prostriedkov programu SAPARD. Po obsahlom nie však dôslednom vysvetľovaní čo všetko je možné čerpať z prostriedkov programu SAPARD a potreby pre rozvoj kalamitou zničených lesov, zástupcovia urbariátu navrhli rozšírenie a zavedenie mechanizácie v lesnej škôlke. Medzi poradenskou činnosťou bola požiadavka vypracovania projektovej dokumentácie na požadovanú dotáciu prostriedkov z programu SAPARD. Túto projektovú dokumentáciu na základe požiadavky urbariátu vypracovala firma Prochem s.r.o. zo Svitú. Projekt obsahoval výstavbu prevádzkovej budovy, zabezpečenie vodného zdroja a inštaláciu elektrickej prípojky s napojením od vodárne obecného vodného zdroja pri Žľaboch. V požiadavke bol aj nákup kolesového traktora vrátane závesných náradia, ako je vyorávač sadeníc, plečka, sejací stroj a pod. Prísľub na dodanie bol daný od rôznych firiem zaoberajúcich sa distribúciou našej požiadavky, ktoré úspešne prešli výberovým konaním. So všetkými potrebnými dokladmi sme išli na pobočku agentúry SAPARD do Prešova, kde bolo potrebné prekonzultovať niektoré záležitosti pred začatím projektu a upresniť finančnú dotáciu. Nie je možné opísať naše nemilé prekvapenie a sklamanie, keď nám zodpovední pracovníci rozdelili položku za položkou a stanovili, že čo je možné čerpať s programom SAPARD. Dozvedeli sme sa okrem iného aj to, že požadované strojné zariadenie, ktoré by bolo dotované, by sme museli umiestniť pod holým nebom, lebo dotácia na stavbu bola vyčarknutá. Nemohol byť dotovaný ani vodný zdroj a inštalácia elektrickej prípojky. Keďže projektová dokumentácia na výstavbu budovy pri lesnej škôlke bola patričnými inštitúciami odsúhlasená, nič neprekážalo oboznámiť členov urbariátu na Valnom zhromaždení v apríli roku 2005 so zámerom uskutočniť stavbu ako prevádzkovú budovu pre lesnú škôlku s neskorším možným využitím

pre rekreačné účely a cestovný ruch. Valné zhromaždenie prevažnou väčšinou prítomných členov odsúhlasilo výstavbu

budovy z prevádzkových prostriedkov urbariátu a to hlavne svojpomocne. Do týchto dní je budova zastrešená. Prevádzajú sa práce na vnútorných omietkach a obkladoch interiéru dreveným materiálom. Začiatkom októbra sa nám podarilo zrealizovať elektrickú prípojku od vodárne, uložením kábla do ryhy v dĺžke 1000 metrov a zabezpečiť tak elektrifikáciu budovy. Veríme, že investície vložené do výstavby tohto diela budú v budúcnosti prínosom pre celý kolektív urbariátu.

Cyril Martinko

Právnik radí

Obecný spravodajca v spolupráci s advokátom Adriánom Kromkom ponúka občanom bezplatné právne poradenstvo. S právnymi problémami sa občania môžu obracať písomne alebo emailom na redakciu Obecného spravodajcu, ktorá ich postúpi do rúk Ariána Kromku. Jeho právne rady spolu s konkrétnymi situáciami budú zverejnené na stránkach Obecného spravodajcu, samozrejme bez uvedenia mien – v prípade požiadania bude opytujúci sa občan anonymný. Právnu radu posunie redakcia Obecného spravodajcu pytajúcemu sa občanovi ihneď po jej vypracovaní A. Kromkom. V dnešnom vydaní obecného spravodajcu popisuje A. Kromka podanie návrhu na začatie súdneho konania. Prvým predpokladom úspešného uplatnenia práva v súdnom konaní je podanie návrhu na začatie súdneho konania, ktorý musí obsahovať zákonom stanovené náležitosti. Podľa ustanovenia § 42 a § 79 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v platnom znení podanie možno urobiť písomne, ale aj ústne do zápisnice, ako aj elektronickými prostriedkami podpísané záručným elektronickým podpisom, telegraficky alebo telefaxom. Podanie vo veci samej urobené telegraficky sa musí doplniť

písomne alebo ústne do zápisnice do troch dní. Pri podaní telefaxom je nutné do troch dní doložiť originál, v opačnom prípade sa na takéto podania nebude prihliadať. Každý okresný súd je však povinný spísať podanie do zápisnice a postúpiť ho bez prieťahu príslušnému súdu. Z písomného podania musí byť predovšetkým zjavné, ktorému súdu je určené, ďalej kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje a musí byť podpísané a datované. Samotný návrh musí obsahovať meno, priezvisko, bydlisko účastníkov konania, resp. ich zástupcov, údaj o štátnom občianstve a ďalej pravdivé opísanie skutočnosti, označenie dôkazov, ktorých sa navrhovateľ dovoľáva a predovšetkým musí byť z neho zjavné, čoho sa navrhovateľ domáha. Ak je účastníkom konania právnická osoba, teda napríklad pokiaľ si uplatňujete svoje práva voči právnickej osobe, návrh musí obsahovať názov alebo obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo. Navrhovateľ je vždy povinný k návrhu pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, okrem tých, ktoré nemôže pripojiť bez svojej viny. V takom prípade môže navrhovateľ navrhnúť, aby tieto listinné dôkazy boli vyžiadané cestou súdu.

KRÁTKO

Separujeme, triedime, šetríme

Separovaný zber odpadov, ktorý spustila obec v spolupráci s firmou Brantner v tomto roku, pokračuje úspešne. „Na konci roka sa spraví ekonomické vyhodnotenie a na jeho základe stanovíme poplatok za komunálny odpad. Jednoznačne očakávame zníženie tohto poplatku pre občanov,“ vyjadrila sa pre Obecného spravodajcu starostka obce M. Kleinová. Pre občanov, ktorým z rôznych dôvodov chýbajú vrecia na separované odpady, sú tieto k dispozícii na Obecnom úrade. (far)

Kurz anglického jazyka

Záujemci o anglický jazyk majú možnosť navštevovať kurz už aj doma. Pani Mária Flussová vyučuje angličtinu dvakrát týždenne v zasadačke Obecného úradu. Ponúka hodiny pre začiatočníkov aj pokročilých. Pri ukončení kurzu získajú študenti certifikát. Triedy ešte nie sú naplnené, milovníci angličtiny teda majú stále možnosť prihlásiť sa.

Upozorňujeme občanov, ktorí si ešte nespĺnili svoje povinnosti ohľadom úhrady miestnych daní a poplatkov, že dňa 30. septembra 2005 uplynul termín dokedy boli splatné miestne dane z nehnuteľností a do 31.12.2005 sú splatné miestne poplatky. Preto žiadame občanov, aby svoje záväzky uhradili v predpísaných termínoch, lebo potom budeme nútení pristúpiť k sankciám a exekučnému konaniu.

Podľa všeobecne záväzného nariadenia obce daňovník dane za psa a poplatník miestneho poplatku za komunálne odpady bol povinný do 31. januára 2005 splniť si oznamovaciu povinnosť podľa zákona o miestnych daniach na predpísanom tlačíve, to znamená, že je chovateľom -vlastníkom psa a tvorcom komunálneho odpadu na území obce Spišský Štiavnik. Túto povinnosť si viacerí občania nespĺnili a tak sme im vyšli v ústrety a doručili predpísané tlačivá do domácností. No aj napriek našej snahe do dnešného dňa sme nedostali vypísané tlačivá od všetkých občanov. Preto žiadame aj touto cestou občanov, ktorí nedoručili uvedené tlačivá na Obecný úrad v Spišskom Štiavniku, aby tak urobili čo v najkratšom čase, aby sme sa vyhli vzájomným výzvam a s tým súvisiacim konaniam.

Cvičenie žien

V našej obci sa malá skupinka žien rozhodla udržiavať si fyzickú a psychickú kondíciu cvičením.

Pravidelne tri krát do týždňa v pondelok, stredu a vo štvrtok sa stretávajú v základnej škole. Cvičenie začína o 18,45 hod. a trvá jeden a pol hodiny. Cvičí sa deväť základných zostáv, ktoré sa neustále striedajú. V piatich zostavách cvičenie začína aerobikom, po ktorom nasleduje posilňovanie na zemi, kalanetika, cvičenie s činkami. Záver cvičenia pozostáva zo strečingu - uvoľňovacích a natáhovacích cvikov. Jednotlivé zostavy sú nahrané na videokazete, čím je nahradená účasť platenej cvičiteľky. Cvičky sú rôznych vekových kategórií, veková hranica je od 15 do 50 rokov. Samozrejme radi privítame medzi sebou aj mladšie aj staršie ženy, ktorých koníčkom je pohyb. Veľkou výhodou tejto formy športu je finančná nenáročnosť. Stačí si zaobstarať činky a podložku na cvičenie. Je to ideálny spôsob ako rozumne a bez veľkých výdavkov relaxovať, čo je v dnešnej uponáhľanej dobe veľmi dôležité. Z začať sa dá naozaj kedykoľvek. Veríme, že elán tieto ženy neopustí a budú i naďalej príkladom zdravého životného štýlu v našej obci.

Ing. Martinková Iveta

Dlho budú spomínať!

Sobota, 22.10.2005 bude iste do konca života hlboko zakotvená vo vedomí najstaršej generácie v Spišskom Štiavniku, ktorá v tomto roku jubiluje. Nádherne vyzdobená sála urbarského kultúrneho domu privítala 54 jubilantov, ktorí prišli zaspomínať na svoju mladosť, na svoj doterajší život. Do rámca osláv zapadli aj citové slová starostky obce p. Márie Kleinovej, ktorá vo svojom príhovore k jubilantom vedela oceniť ich doterajšiu životnú púť, dotkla sa ich starostí a hlavne aj životných radostí. Odmenou bol veľký, dlhotrvajúci potlesk jubilantov, keď odzneli slova žičiace ešte dlhej a pokojnej staroby. Pozornosť na posedení upútala aj prítomnosti predsedu Prešovského samosprávneho kraja MUDr. Petra Chudíka, ktorý nielen milými slovami, ale aj milým úsmevom sa k jubilantom prihovoral, zaprial zdravia, radosti a dlhého jesenného žitia. Zvečnil sa aj v obecnej kronike a prisľúbil účasť na takomto posedení v roku 2006. Vystúpenie deti materskej škôlky, základnej školy, speváckeho a tanečného súboru Karpáčanin z Prešova a ľudového rozprávača Jožka-Jožku pozdvihlo náladu a po prípitku a kvalitnej večeri si mnohí na parkete aj zatancovali pri muzike p. Semku a p. Pavlíka. Ešte raz srdečná vďaka všetkým, ktorí sa na organizácii tohto podujatia podieľali. Nezabúdajme na tých, ktorí sú nám vzorom. Dlhé „živjo“ Vám milí jubilanti!

Ján Slivka, obecný kronikár

Požiar zničil strechu hangáru

Vnoci z 18. na 19. októbra vypukol v areáli Poľnohospodárskeho družstva požiar. Z dosiaľ nezistených príčin horel v hliníkovom hangári balíky slamy. Oheň prepukol nadržanom, o 3:15 ho objavil nočný vrátnik. Tlejúcu kopu stráži služba, aby sa predišlo rozšíreniu ohňa na okolité budovy. Podľa očítých svedkov dosahovali plamene výšku 10 až 15 metrov. Hliníková strecha hangára je úplne roztavená. Príčinu požiaru vyšetruje polícia a inšpekcia požiarnej ochrany. Predbežne sa nedá vylúčiť ani úmyselné podpaľáčstvo. Na hasení požiaru sa podieľali členovia Dobrovoľného hasičského zboru zo Spišského Štiavniku, Závodný hasičský zbor Vagónka, Železničný hasičský zbor a Okresný hasičský zbor Poprad. Pri požiari sa nikto nezranil. (far)

STOLNÝ TENIS

Stolnotenisové mužstvo „A“ začalo novú sezónu v IV. lige 2. októbra 2005. V súboji s Levočou. sa im podarilo zvíťaziť 12:6. Za domáci tím bodovali: Ing. Martinko Daniel - 3,5 bodu, Janík Peter - 3,5 bodu, Ing. Mrava František 2,5 bodu a Kusko Ivan tiež 2,5 bodu. V druhom zápase sa im nedarilo a v Novej Lesnej prehrali 12:6. V tejto súťaži hrá 12 mužstiev. V V. lige štartuje mužstvo „B“ a v VI. lige mužstvo „C“. Obé mužstvá nastúpili na prvý zápas 16. októbra 2005 v Spišskom Bystrom. V týchto dvoch ligách štartuje 10 mužstiev. Žiaci začínajú sezónu 23. októbra 2005 v III. lige a hrať budú turnajovým spôsobom.

Javorský Jozef